

550 West 14 Avenue
Vancouver, BC V5Z 1P6

Українська Католицька Парафія
Покров Пресвятої Богородиці

Protection of the Blessed Virgin Mary
Ukrainian Catholic Parish

E-Mail: office@stmarysbc.com

Phone: 604.879.5830

Fax: 604.874.2727

Website: www.stmarysbc.com

*The No. 1 priority for ... the church is evangelization:
"Preaching the Gospel of Jesus Christ in today's world."*

13 серпня, 2017

Volume 62 No. 33

August 13, 2017

Служби Божі/Divine Liturgies

Неділя/Sunday: 8:30 am in English

10:30 am (sung) in Ukrainian

У Свята/Holy Day of Obligation

10:30 am and 7:00 pm

Щодня/Daily Scheduled

7:30 am and 8:30 am Liturgy in Chapel

Сповідь/Confessions: - 15 minutes before
and 15 minutes in the beginning of the Divine
Liturgy - Or by appointment during the week

Baptism by appointment

Anointing of the Sick/Hospital Visits/

Eucharist for the sick - any time

Marriages - the arrangements with the priest
have to be made months before the marriage

Funerals - by arrangement

оо. Василіяни/Basilian Fathers serving the

Parish: - Father Serafym Grygoruk, OSBM

Administrator. Email: serh70@outlook.com

Father Marcos Zubyk, OSBM

Father Joseph Pidskalny, OSBM - local Superior

Most Rev. Severian Yakymyshyn, OSBM

Bishop-Emeritus

**10-а Неділя після П'ятидесятниці.
Преподобний ісповідник Максим (662)**

Матей 17:14-23

**10th Sunday after Pentecost.
Venerable Confessor Maximus (662)**

Matthew 17:14-23

**Парафія Покрови Пресвятої
Богородиці** вітає всіх гостей,
приятелів та парафіян, які беруть
участь у цій Службі Божі.

**The Protection of the Blessed
Virgin Mary Parish** welcomes all
guests, friends, and Parishioners
participating in this Divine Liturgy.

Songs at 10:30 Divine Liturgy: 1) **Opening:** on page 224 “Hora Tavors’ka”; 2) **at Communion:** page 244 “Vytaiz mizh namy”; 3) **Closing:** page 224 “Hora Tavors’ka”

НИНІ: Неділя, 13 серпня - Кава і солодке після Служби Божої о год 8:30 і 10:30 рано. // Благословення фруктів після першої і другої Служб Божих.

-Щодня о 7:30 і о 8:30 ранку - Служба Божа у каплиці

- **Вівторок, 15 серпня - Свято Успіння Пресв. Богородиці (обов'язкове свято)** - 10:30 рано - Служба Божа і благословення квітів.

- 7:00 год. вечора - Служба Божа і благословення квітів.

- **Середа, 16 серпня, о 10:30 ранку - Похорон + Стефанії Станько (померла у 97) Вічна Пам'ять!**

- **Четвер, 17 серпня** о 7:00 вечора - Вечірня в церкві

>>ЗУСТРІЧ ГРОМАДИ з лідером ВО “Свобода”, Олегом Тягнибоком, що відбудеться у неділю, 13-го серпня, о 15:00 при церковній залі Собору Святої Євхаристії за адресою 501 4th Ave, New Westminster. Після обговорення політичної ситуації в Україні, присутні матимуть нагоду поспілкуватися на теми, які цікавлять нашу діаспору.

Вхід вільний. Захід організовує відділ КУК м. Ванкувера.

ПРАЗНИК УСПЕННЯ ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ

(о. Юліян Катрій, ЧСВВ ПІЗНАЙ СВІЙ ОБРЯД)

"Величаємо Тебе, Пренепорочна Мати Христа Бога нашого, і славимо Твоє всеславне Успення" (Величання празника).

Предавній, загальний і глибокий культ Пресвятої Богородиці у Східній Церкві залишив особливий слід передусім на нашому літургійному році. Церковний рік не тільки багатий на різні Богородичні празники, але він також ними починається і завершується, його починає празник Різдва Пресвятої Богородиці, а завершує її славне Успення, що в наших літургійних книгах має таку величну назву — Успення Пресвятої славної Владичиці нашої Богородиці і Приснодіви Марії.

Хоча празник Успення нагадує нам про сумну подію смерті, все-таки він належить до радісних празників.

Богослуження празника Успення повне радісних і веселих гимнів. Цього дня свята Церква радіє, бо Пресвята Богомати з тілом і душею перейшла з туземного життя до вічної слави Свого Сина, та що з її Успенням ми одержали в небі могутню Заступницю і Покровительку. Тож погляньмо на її чудесне Успення та на установлення празника Успення.

ЧУДЕСНЕ УСПЕННЯ ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ

День смерті Пресвятої Богородиці зветься в нашій Церкві Успення, бо її тіло після смерті не зотліло, але разом з душею було взяте до неба. Не маємо історичних даних, як довго Божа Мати ще перебувала на землі після Христового Вознесення, ані коли, де і як вона померла, бо про це святе Євангеліє нічого не згадує. Основу празника Успення творять священна традиція Церкви від апостольських часів, апокрифічні книги,

постійна віра Церкви та однозгідна думка святих Отців і Вчителів Церкви першого тисячоліття християнства.

Найдавніше записане передання, що говорить про смерть Пресвятої Богородиці, є у творі, який у Західній Церкві відомий як Перехід Святої Марії, а на Сході той сам твір має назву "Святого Йоана Богослова слово на Успення Святої Богородиці". Автор цього твору невідомий. Одні історики думають, що цей твір походить з кінця другого або початку третього сторіччя, а інші — з кінця шостого віку.

З цього твору довідуємося про святе й чудесне Успення Пресвятої Богородиці. Ось його коротка історія:

"Три дні перед смертю явився Пречистій Діві Марії архангел Гавриїл і звістив від її Сина Ісуса Христа час її переходу до вічності. На день її смерти в чудесний спосіб зібралися в Єрусалимі апостоли, хоч були розсіяні по різних краях світу. Не було тільки апостола Томи. Божа Мати висловила бажання, що хоче бути похована в Гетсиманії коло своїх батьків і свого Обручника Йосифа. Сам Христос у супроводі ангелів і святих прийшов по душу своєї Пресвятої Матері. Апостоли при співі побожних гимнів на своїх раменах занесли її тіло до гробу і три дні від нього не відходили. Третього дня прийшов здалека апостол Тома й дуже бажав ще востаннє поглянути на Пресвяту Богородицю. Коли ж гріб відкрили, то її тіла там уже не було, а тільки похоронні ризи.

Тепер усі зрозуміли, що вона воскресла і з тілом та душею її взято на небо".

Є свідчення, що з початку VI ст. у храмі Успення в Гетсиманії був гріб Пресвятої Богородиці, тому церкву на Сіоні стали вважати місцем її Успення.

Однак на сьогодні історики не знають про місце її смерти, та де є її гріб. Одні доводять, що вона померла в Єрусалимі, інші ж твердять — в Ефесі, куди нібито її узяв з собою святий євангелист Йоан Богослов. У Ефесі ще сьогодні показують дім, де, згідно з традицією, перебувала Божа Мати.

Літургійний культ Пресвятої Богородиці починається від Ефеського Собору 431 року, який окреслив догму про її богоматеринство. У творах святих Отців до четвертого століття нема нічого про Успення Богоматері. Святий Епіфаній Кипрський († 403) пише: "Хай досліджують святе Письмо та не знайдуть там свідчення ані про смерть Марії, ані про те, що вона вмерла чи не вмерла; ані про те, що вона похована чи не похована. І коли Йоан перейшов до Азії, то також ніде не говориться, чи він узяв із собою святу Діву".

Лише після IV сторіччі починають церковні письменники на основі передання писати про останні хвилини життя Пресвятої Богородиці. На Заході пише про це святий Григорій з Тур († 594), а на Сході — єрусалимський патріарх Модест († 634), від нього першого маємо проповідь про Успення, святий Андрій Критський († 712) та святий Йоан Дамаскин († 749). Два останні святі Отці залишили по три проповіді про Успення.

У кінці VII і початку VIII ст. церковні письменники починають звертати увагу не тільки на її чудесне Успення, але і на її вознесення на небо з тілом та душею. Найбільш цікавий речовий доказ про Успення подає святий Йоан Дамаскин. У своїй другій проповіді на Успення, покликаючись на незнану для нас Історію Євтимія, каже, що Пульхерія, жінка цісаря Маркіяна (450-457), збудувала церкву на честь

Пресвятої Богоматері у Влахерні, передмісті Царгорода й хотіла там покласти тіло Пресвятої Богородиці. У зв'язку з цим вона звернулася до єрусалимського патріярха Ювіналія († 458), який тоді якраз був на Халкедонському Соборі (451). Той розповів їй передання про те, що після того, як відкрили гріб для апостола Томи, то не знайшли тіла Божої Матері. Замість тіла, патріярх прислав Пульхерії похоронну ризу Пресвятої Богородиці. Останнім автором на Сході, який зібрав усе про Успення, є візантійський церковний письменник Никифор Каліст Ксантопул († 1335). Він написав також синаксарі для Тріоди і святих на цілий рік.

Святий Йоан Дамаскин вірить у те, що Пресвяту Богородицю з тілом і душею узяли на небо. В одній із своїх проповідей на її Успення він каже: "Годилося, щоб Той, Хто зберіг її Дівицтво при своїм Різдві, зберіг і її тіло нетлінним після смерті. Годилося, щоб та, що в своїх обіймах носила Творця як Дитя, перебувала в небесних хороммах. Годилося, щоб та, що бачила свого Сина на хресті і якої серце прошив тоді меч болів, що їх вона не

зазнала при Різдві, гляділа на Нього, як Він сидить з Отцем. Годилося, щоб Божа Мати посідала те, що належить до її Сина та щоб усе створіння почитало її як Матір і як Слугиню Бога".

У нашій богослужбі на Успення відбивається уся традиція і віра Церкви перших століть у її чудесне Успення і внебовзяття з тілом і душею. "У молитвах невсипущу Богородицю і в заступництвах незамінне уповання гріб і умертвіння не втримали. *Бо як Матір Життя до життя переставив Той, хто вселився в утробу приснодівственну".

Свята Церква святкує Успення Богоматері, бо в небі вона за нас заступається. "У різдві дівство зберегла Ти, в успенні світа не оставила Ти, Богородице. Переставилася ти до життя, будши Матір'ю Життя. І молитвами Твоїми ізбавляєш від смерті душі наші". У першій стихирі на вечірні Церква закликає: "О дивне чудо! Істочник Життя кладеться у гробі, і гріб стає драбиною до неба. Веселися Гетсиманіє, святий Богородичний доме! Закличмо вірні, маючи приклад архангела Гавриїла: Благодатна, радуйся! З Тобою Господь, подавай світові Тобою велику милість".

Maintenance Work on Church Exterior

As was discussed at previous parish council meetings, maintenance work on the exterior of the church has begun. Stairs and scaffolding to the roof of the church are being installed, with an indefinite duration of this project. Please stay clear of contractors on site. The work that is intended to be done on the church: 1) Cleaning and sealing the entire exterior surface; 2) Remediation and repair of the precast concrete; 3) Caulking at the precast concrete joints; 4) installation of roof anchors (for long term maintenance of the church); 5) Inspection/potential replacement of all components of the roof and flashing system on the various levels of roof; 6) Re-coating the existing roof membrane if inspection deems the membrane to be healthy enough to remain without replacement at this time; 7) Painting wood surfaces i.e. doors.

TODAY – Sunday, August 13 – Coffee and sweets available following the 8:30 and 10:30 Divine Liturgies in the Fellowship Room. All guests and parishioners are invited. // The Fruit Blessing after each Divine Liturgy

–Daily at 7:30 am and 8:30 am – Divine Liturgy in Chapel

– Tue., August 15 – Feast of Dormition of the Blessed Virgin Mary (day of obligation) – 10:30 am – Divine Liturgy and Blessing of flowers.

– 7:00 pm – Divine Liturgy and Blessing of flowers.

–Wed., Aug. 16, at 10:30 AM – Funeral of late Stephania Stanko (97 years old). We pray for the repose of her soul.

–Thur., Aug. 17, at 7:00 PM – Vespers in the Church.

St. Mary's Parish Bazaar will be held on Saturday, December 2, 2017

As in past years, our Bazaar Committee is kindly requesting any extra preserves (jams, pickles, relishes, etc.) that you will be making over the summer. They will be sold at our Parish Bazaar. Your help is greatly appreciated.

Sunday Donation for August 6, 2017 – \$1,215.25

Monthly Intentions of the Holy Father for August

Artists. That artists of our time, through their ingenuity, may help everyone discover the beauty of creation.

>> We wish God's blessings for the **newly-wed Gareth and Katie McDonnell** who were married on Sat. Aug. 12, 2017. Mnohaia Lita!

Here is a good website to explore for good Catholic articles:
<http://www.catholiceducation.org/en/>

>>**THE HOLODOMOR NATIONAL AWARENESS TOUR BUS**, will be at the **Royal BC Museum** (*parked on the sidewalk over by the Carillon Tower*) on Sunday 3 September, 10 am to 5 pm and Monday 4 September 10 am to 4 pm. Admission is free. Donation box (for cash or cheque) will be available. Cheque payable to: CANADA UKRAINE FOUNDATION (HOLODOMOR TOUR BUS ... VICTORIA)

>>**PILGRIMAGE TO THE HOLY LAND:** October 12–24, 2017. Walk in the footsteps of Jesus; an unforgettable experience with Fr, Joe Ostopowich, Sr. Angelica SSMI, brother & sister pilgrims. For details and price call Myrna Arychuk at [604.617.7200](tel:604.617.7200)

The Dormition of Mary (by FR. WILLIAM SAUNDERS)

I tuned to a television station for the Rosary. When the priest reached the 4th decade, "the Assumption," they showed scenes of a Church in Israel named, "The Sleep of Mary." The Church includes a statue of Mary asleep and an empty tomb. I've never heard of the sleep of Mary only that she went to heaven "in toto." What is this "sleep of Mary"?

The title and the idea of "the sleep of Mary" is more formally known as "the Dormition of Mary." (Dormition comes from the Latin dormire, meaning "to sleep.") The title "Dormition" can be misleading because it seems to focus more on the death and burial of Mary. For instance, St. Paul in his First Letter to the Thessalonians wrote of those "who sleep in death" and have "fallen asleep" before the second coming and await the resurrection of the dead (4:13ff). However, the belief surrounding the dormition is intrinsically linked with the assumption of our Blessed Mother, body and soul, into Heaven. With that preliminary answer, we need to review the dogma of the Assumption and how it is related to "dormition" or "sleep."

Granted, the event of the Assumption is not recorded in Sacred Scripture. For this reason, many fundamentalists who literally interpret the Bible have a difficulty with this belief. Nevertheless, a reflection on the role of our Blessed Mother in the mystery of salvation provides the foundation for the belief in the Assumption. We firmly believe that from the first moment of her conception, Mary was free of all sin including original sin by a special favor of Almighty God. The Archangel Gabriel recognized her as "full of grace," "blessed among women," and "one with the Lord." Mary had been chosen to be the mother of our Savior. By the power of the Holy Spirit, she conceived our Lord, Jesus Christ, and through her, true God became also true man: "The

Word became flesh and dwelt among us." During her lifetime, although the Gospel citations are limited, Mary always presented our Lord to others: to Elizabeth and her son, John the Baptist, who leapt for joy in the womb at the presence of the Lord still in His own mother's womb; to the simple shepherds as well as the wise Magi; and to the people at Cana when our Lord acquiesced to His mother's wish and performed the first miracle. Mary also stood at the foot of the cross with her Son, supporting Him and sharing in His suffering through her love as only a mother could do; moreover, as the exemplary disciple, she stood there courageously with the hope of the resurrection. Finally, she was with the apostles at Pentecost, when the Holy Spirit descended and the Church was born. Therefore, each of us can step back and see Mary as the faithful servant of God who shared intimately in the birth, life, death, and resurrection of our Lord.

For these reasons, we believe that the promises our Lord has given to each of us of sharing eternal life, including a resurrection of the body, were fulfilled in Mary. Since Mary was free of original sin and its effects (one of which is corruption of the body at death), since she shared intimately in the life of the Lord and in His passion, death and resurrection, and since she was present at Pentecost, this model disciple appropriately shared in the bodily resurrection and glorification of the Lord at the end of her life.

Given this understanding, Pope Pius XII solemnly defined in "Munificentissimus Deus" on Nov. 1, 1950, that "the Immaculate Mother of God, the ever-virgin Mary, having completed the course of her earthly life, was assumed body and soul into heavenly glory." Note that the solemn definition does not specify whether Mary physically died before being assumed or just was assumed; it

simply states, "Mary, having completed the course of her earthly life...."

So did Mary die first before being assumed? Did she fall "asleep"? Was she buried? The Church does not bind us to a particular answer because the tradition is not clear. In an apocryphal collection of stories called *Transitus Mariae* (The Passage of Mary), attributed to Bishop St. Melito of Sardis (d. c. 200), Mary died in the presence of the apostles in Jerusalem, and then depending on the story, her body just disappeared, or was buried and then disappeared.

St. John Damascene (d. 749) also recorded an interesting story concerning the Assumption: "St. Juvenal, Bishop of Jerusalem, at the Council of Chalcedon (451), made known to the Emperor Marcian and Pulcheria, who wished to possess the body of the Mother of God, that Mary died in the presence of all the Apostles, but that her tomb, when opened, upon the request of St. Thomas, was found empty; wherefrom the Apostles concluded that the body was taken up to heaven."

These stories, however, must not take precedence over the theological grounding for our belief in the Assumption of our Blessed Mother. Rather, we must remember that the Patristic Fathers defended the Assumption on two counts: Since Mary was sinless and a perpetual virgin, she could not suffer bodily deterioration, the result of original sin, after her death. Also, if Mary bore Christ and played an intimate role as His mother in the redemption of man, then she must likewise share body and soul in His resurrection and glorification.

Nevertheless, the pious stories popularized the term "dormition," reflecting that Mary at the end of her life "went to sleep" and then was taken into glory in Heaven. The Byzantine Emperor Mauritius (582–602) established the Feast of the Dormition

of the Blessed Virgin Mary on Aug. 15 for the Eastern Church, which celebrated our Lady's death and assumption. (Some historians speculate that the celebration was already widespread before the Council of Ephesus in 431.) By the end of the sixth century, the West likewise celebrated the feast under the title of "the Assumption."

Whether we use "dormition" or "assumption," the fundamental belief remains the same. The Catechism, quoting the Byzantine Liturgy, states, "The Assumption of the Blessed Virgin is a singular participation in her Son's resurrection and an anticipation of the resurrection of other Christians: 'In giving birth you kept your virginity; in your Dormition you did not leave the world, O Mother of God, but were joined to the source of Life. You conceived the living God and, by your prayers, will deliver our souls from death'" (No. 966).

The Solemnity of the Assumption gives each of us great hope as we contemplate this one facet of the beautiful woman of faith, our Blessed Mother. Mary moves us by example and prayer to grow in God's grace, to be receptive to His will, to convert our lives through sacrifice and penance, and seek that everlasting union in the Heavenly Kingdom. In 1973, the National Conference of Catholic Bishops in their letter *Behold Your Mother* stated, "Christ has risen from the dead; we need no further assurance of our faith. Mary assumed into Heaven serves rather as a gracious reminder to the Church that our Lord wishes all whom the Father has given Him to be raised with Him. In Mary taken to glory, to union with Christ, the Church sees herself answering the invitation of the heavenly Bridegroom."

[<http://www.catholiceducation.org/en/culture/catholic-contributions/the-dormition-of-mary.html>]

Purity of Mind and Unity of Purpose (by Thomas, à Kempis)

A MAN is raised up from the earth by two wings—simplicity and purity. There must be simplicity in his intention and purity in his desires. Simplicity leads to God, purity embraces and enjoys Him. If your heart is free from ill-ordered affection, no good deed will be difficult for you. If you aim at and seek after nothing but the pleasure of God and the welfare of your neighbor, you will enjoy freedom within. If your heart were right, then every created thing would be a mirror of life for you and a book of holy teaching, for there is no creature so small and worthless that it does not show forth the goodness of God. If inwardly you were good and pure, you would see all things clearly and understand them rightly, for a pure heart penetrates to heaven and hell, and as a man is within, so he judges what is without. If there be joy in the world, the pure of heart certainly possess it; and if there be anguish and affliction anywhere, an evil conscience knows it too well.

As iron cast into fire loses its rust and becomes glowing white, so he who turns completely to God is stripped of his sluggishness and changed into a new man. When a man begins to grow lax, he fears a little toil and welcomes external comfort, but when he begins perfectly to conquer himself and to walk bravely in the ways of God, then he thinks those things less difficult which he thought so hard before.

Ourselves (by Thomas, à Kempis)

WE MUST not rely too much upon ourselves, for grace and understanding are often lacking in us. We have but little inborn light, and this we quickly lose through negligence. Often we are

not aware that we are so blind in heart. Meanwhile we do wrong, and then do worse in excusing it. At times we are moved by passion, and we think it zeal. We take others to task for small mistakes, and overlook greater ones in ourselves. We are quick enough to feel and brood over the things we suffer from others, but we think nothing of how much others suffer from us. If a man would weigh his own deeds fully and rightly, he would find little cause to pass severe judgment on others.

The interior man puts the care of himself before all other concerns, and he who attends to himself carefully does not find it hard to hold his tongue about others. You will never be devout of heart unless you are thus silent about the affairs of others and pay particular attention to yourself. If you attend wholly to God and yourself, you will be little disturbed by what you see about you.

Where are your thoughts when they are not upon yourself? And after attending to various things, what have you gained if you have neglected self? If you wish to have true peace of mind and unity of purpose, you must cast all else aside and keep only yourself before your eyes.

You will make great progress if you keep yourself free from all temporal cares, for to value anything that is temporal is a great mistake. Consider nothing great, nothing high, nothing pleasing, nothing acceptable, except God Himself or that which is of God. Consider the consolations of creatures as vanity, for the soul that loves God scorns all things that are inferior to Him. God alone, the eternal and infinite, satisfies all, bringing comfort to the soul and true joy to the body.